

ADVOKATFIRMA
CHRISTIAN HARLANG

Københavns Byret
Domhuset, Nytorv
1450 København K.

30. december 2011

STÆVNING

Som advokat for

[REDACTED] (2)
[REDACTED] (3)
[REDACTED] (4)
[REDACTED] (5)
[REDACTED] (6)

c/o Advokatfirma Christian Har.
Nytorgv 5
1450 København k
(v/ *advokat Christian Harlang*)

indstævner jeg herved

Forsvarsministeriet
Holmens Kanal 42
1060 København K

Under nærværende sag giver jeg møde for sagsøgerne for hvem der nedlægges følgende:

1. PÅSTAND

Sagsøgte tilpligtes til hver af sagsøgerne at betale kr. 50.001,- med tillæg af procesrenter fra sagens anlæg og til betaling sker.

Bemærkninger til påstanden:

Det anførte påstandsbeløb indebærer af omkostningsmæssige grunde en (foreløbig) begrænsning af sagsøgernes godtgørelseskrav. Beløbspåstandens størrelse indebærer endvidere, at bestemmelserne om såkaldte "småsager", jf. retsplejelovens kapitel 39, ikke finder anvendelse. (Erfaring er, at en sådan fremgangsmåde er nødvendig for at undgå, at sagen evt. lider skade ved forsinkelse ved rettens automatiske overførsel af sager med beløbspåstande på op til og med kr. 50.000,- til den såkaldte "småsagsproces".)

I betragtning af at sagsøgerne har været udsat for tortur, endda af grov og langvarig karakter må de anførte påstandsbeløb betragtes for for lave, selv efter den såkaldte "tilbageholdende" praksis der kendes fra de danske domstole, og selvsagt i særlig grad når erstatningsniveauerne ifølge den europæiske menneskerettighedsdomstol tages i betragtning. Ressourcemæssigt står sagsøgerne i denne sag svagt overfor den sagsøgte stat. Derfor har det været nødvendigt at foretage de tilpasninger (foreløbigt) af procesførelsen med henblik på overhovedet at kunne iværksætte denne.

Således må sagsøgte påregne, at sagsøgerne senere i sagsforløbet indenfor de kommende måneder muligvis forhøjer påstanden i overensstemmelse med herfor gældende regler.

Nummereringen i nærværende stævning (2) - (6) er anvendt, idet den ved Østre Landsret under sagsnr. B-3421-11 er verserende en sag som nærværende sag begæres sammenlagt med i forbindelse med overflytning som principiel fra Københavns Byret til Østre Landsret jf. retsplejelovens § 226 som angivet i et særligt afsnit nedenfor i nærværende stævning.

2. SAGSFREMSTILLING

Nærværende offentligretlige sag angår sagsøgerens krav på tortgodtgørelse som følge af de krænkende, retsstridige behandlinger, de har været udsat for under danske styrkers frihedsberøvelse af dem d. 25. november 2004 i Basra, Irak, og efterfølgende overgivelse til irakisk politi til tortur og umenneskelig og nedværdigende behandling, hvilket er i modstrid med gældende dansk ret med tilhørende folkeretlige forpligtelser.

Sagsøgernes krav er således baseret på erstatningsretlige regler, hvorunder bl.a. indgår de forpligtelser, som følger af international ret.

2.1. Faktiske omstændigheder.

2.1.1. Baggrund.

Sagsøgerne bor - og boede d. 25. november 2004 - i en lille landsby - flække - i Zubayr-distriktet i Basra-området ved deltaet, hvor Eufrat og Tigris løber sammen.

De var beskæftiget med landbrugsvirksomhed, bortset fra sagsøger (6), hvilket i overvejende grad bestod af dels pasning m.v. af får og landbrugsproduktion med afgrøder som appelsiner, tomater, agurker, m.v. samt andre frugter.

Der er således tale om en landbobefolkning, hvis eksistensmæssige grundlag er landbrugsproduktion.

Boligerne bestod af ca. 20 små og mellemstore huse placeret samlet i en flække, hvortil hørte en Moské (sunni).

Sagsøgerne og deres familier er sunni-muslimer og som sådanne minoritet i det i overvejende grad shidiske område.

Sagsøgerne og deres familier har – og havde – pr. tradition og praksis et nært og venskabeligt til de shiidiske naboer.

De sekteriske problemer i området skyldes udefrakommende aktiviteter, der sætter "lus i skindpelsen" for de lokale.

Ingen af sagsøgerne har på noget tidspunkt været involveret i krigshandlinger eller andre militære anliggender på nogen side.

Ingen af sagsøgerne er på noget tidspunkt blevet foreholdt nogen form for anklage, endsige nogen form for sanktion for noget som helst.

Aktionen d. 25. november 2004 førte ikke til nogen form for sigtelse eller anklage af nogen art.

Det er sagsøgerens opfattelse, at det hele er forårsaget af nogle fjerntfrakommende sekteriskbaserede falske anmeldelser, som de danske styrker beklageligvis har reageret på ved at iværksætte den overordentlig omfattende og ubehagelige aktion d. 25. november 2004.

Sagsøgernes slægt er en sunni-slægt, der siden osmannerne har virket som en form for "overstamme" for shiitiske stammer (navnlig med henblik på repræsentationen over for den sunni-muslimske osmanniske sultan), hvor slægten i vidt omfang levede af plantagedrift i det frugtbare Shat-Al-Arab deltaområde i Zubayr-distriktet, der geografisk kan indplaceres således i

følgende områdemæssigt og indbyggermæssigt descenderende og geografisk indkredsede orden:

1. Irak.
2. Basra Amt.
Dette område omfatter over 5 mio. personer.
3. Al-Zubayr (Qaza= storkommune).
Dette er et distrikt omfattende mellem 180.000 og 450.000 personer.
4. med et par tusinder indbyggere.
- 5.

Navnlig i begyndelsen af 2004 blev forholdene i området stærkt præget af, at sunni-muslimer blev udsat for forskellige overgreb fra politiets side, der nu var domineret af shia-muslimer (siden invasionen i marts 2003).

2.1.2. Tilfangetagelse - torsdag d. 25. november 2004, ca. kl. 05:00 - 05:45.

Ifølge de foreliggende oplysninger iværksættes der under dansk ledelse en aktion mod landsby-flækken omkring kl. 05:00, hvor en konvoj af køretøjer bestående af ca. 20 danske tanks og ca. 15 køretøjer fra den irakiske shia-muslimske milit.

At der var tale om danske tanks kunne ses der vedkommer at de var påmalet dannebrogssflag og med arabisk skrift angivelse af "Danmarks hær".

De danske kampvogne tog opstilling i de to landsbygader, der udgør en T-form således at kanoner pegede direkte mod de enkelte huse og boliger. De fleste af indbyggerne befandt sig i deres respektive huse sammen med deres familier.

En del af beboerne befandt sig i moskeen som er beliggende kun ca. 30-40 m. fra de fleste af husene.

Den pågældende morgen var det koldt kun nogle få grader over 0 celsius.

Flere af sagsøgerne observerede en dansk kameramand, ca. 30 år, karseklippet, som foretog optagelser i landsby-flækken.

Optagelser blev også foretaget i selv moskeen, hvor danske soldater og militserfolk trængte ind uden tilladelse.

De sagsøgere, der blev trukket ud af deres huse var i almindeligt bomuldsnattøj.

Tilbage i husene befandt sig deres – rædselsslagene – familier.

Tilbageholdelserne og pågribelserne havde en vis tilfældig karakter, ingen bad om at se id eller om at spørge efter navn.

Ingen blev foreholdt nogen form for sigtelse eller lignende. Det hele foregik blot ganske unødvendigt hårdhændet.

Der var tale om at hjem decideret på brutal vis blev stormet af soldaterne, typisk under dansk ledelse.

Sagsøgerne var bekendt med hvem der var danske, idet den nærliggende Akka-base var et tilholdssted for danskerne i området, som sagsøgerne og de øvrige beboere i landsby-flækken kendte noget til.

De tilbageholdte, sagsøgerne, blev tvunget til at kravle op bag på ladet af en pick-up truck.

Forinden var de lagt i håndjern og blændet med bind for øjnene.

2.1.3 Frihedsberøvelsen på Akka-basen. Forhør i Shaibah-basen. Opholdet i tortur-fængslet ved Basra. "Al-Shu'oon" også kaldet "The Serious Crimes Unit"

Sagsøgerne blev først ført til Akka-basen der er beliggende ca. 800 m. fra landsby-flækken. Efter ca. 1 time blev de overført til Shaibah-basen.

Her blev de også tvunget til at sidde udenfor på jorden i et åbent område. Der var i hvert fald to danske officerer, en mand og en kvinde, der sad på stole bag et skrivebord med en formentlig dansk tolk og en soldat.

Ligesom fra og med aktionen ved landsby-flækken blev de udsat for spark og sekteriske tilråb. Sidstnævnte var fra personer indenfor shia-militsen.

I shia-basen befandt der sig både danske og britiske soldater. De blev ført ind i et indelukket omgivet af pigtråd, hvor der tillige befandt sig omtrent 20 andre.

Deres ansigter og hoveder lev tildækket typisk der vedkommer at deres klædedragt blev løftet op og bundet sammen ovenover hovedet.

Afhøringerne foregik i et særligt afhøringstelt, herefter blev de ført ind i et opholdstelt. Sagsøgerne fortæller i øvrigt konkretiseret og individualiseret således:

Denne sagsøger blev taget til fange iført nattøj da de danske og irakiske soldater trængte ind i hans hus. Han blev sparket. Han ved ikke af hvem. Han blev nægtet at kunne tage yderligere tøj på. Han blev sammen med 5-6 andre opsamlet ved T-hjørnet i landsby-flækken. Soldaterne indsamlede nogle af de almindelige jagtvåben som man i landsbyen ligesom det i øvrigt er almindeligt på landet i Irak at have liggende.

Den danske fotograf fotograferede dem sammen med disse almindelige jagtvåben. Efter ca. 40 min. blev han ført op på en Toyota pick-up og ført til Akka. Efter kort tid blev han kørt ca. 15 min., stadig blændet til Shaibah. Fra og med tilfangetagelsen i landsbyen var han bagbundet med strips. I Shaibah blev han ført ind til afhøring i teltet og afhørt i teltet. Han blev spurgt om hvilken religion han tilhører.

Han husker da blindingen blev taget af ham i forbindelse med forhøret, at forhørslederen var en ca. 2. m. høj dansker, rødlig og meget solbrændt. Han mener at have set ham i landsbyen tidligere.

I Shaibah blev han kropsvisiteret og på en meget nedværdigende måde endtarmsundersøgt.

Den oversættelse der fandt sted virkede forkert og tolken var fjendtlig. Selv i tilfældet hvor han gav en kort forklaring blev den alligevel længere i oversættelsen, kunne han høre selvom han ikke forstår dansk.

Samme dag ca. kl. 16:30 blev han overgivet til den shidiske milits og herunder kropsvisiteret.

Hans klædedragt, dishdash, blev igen sat over hans hoved som blinding, hvilket blev foretaget af den maskerede irakiske milits. Han blev slået med geværkolber. Efter ca. 1 time ankom han til Al-Shu'oon-fængslet. Han blev iført et stramt øjenbind, der gjorde ondt.

Der befandt sig vestlige soldater i området, kunne han høre.

Ved anholdelse blev han slået. Slagene fortsatte og han fik et sår på venstre underben, hvorfra det blødte kraftigt. Han modtog ingen behandling for dette sår.

Han blev bundet til en bevægelig kontorstol hvor han blev kørt rundt i ca. 4-5 min. og så hængt op på en "papegøjepind". Det varede ca. 2 timer. Noget af tiden hang han med hovedet nedad. Han var flere gange ved at besvime. Måske var han besvimet i visse perioder.

Der blev monteret elektriske ledninger på hans krop og han fik flere gange meget smertefuld og belastende elektriske stød.

Han fik ikke noget mad indenfor de første ca. 24 timer. Nogle andre fanger gav ham lidt at spise og drikke. Natten blev tilbragt i et rum uden madras.

På forskellige tidspunkter af døgnet blev han slået til i form af spark.

I løbet af den uge han befandt sig i tortur-fængslet blev han fotograferet og der blev taget fingeraftryk. Den hårdhændede behandling fortsatte i ca. en uge. Det var et mareridt.

Efter ca. en uge blev han frigivet.

Denne sagsøger forklarer i det væsentlige svarende til (2).

Han husker, at der ved bordet i Shaibah basen befandt sig tre soldater og en tolk. Han husker særlig stærkt fra Shaibah-basen, hvor han opholdt sig indtil ca. k. 16:30, at han modtog aggressive sekteriske tilråb og blev slået med en plastikflaske og at han under kørslen til Al-Shu'oon-fængslet blev slået med geværkolber. Der blev hele tiden råbt ubehagelig ting til ham som f.eks. "wahabi", hvilket er en nedsættende betegnelse. Under opholdet i fængslet. Der for han vedkommende varede 11 dage modtog han samme behandling som (2). Han blev hængt op på "papegøjepind". Han hørte (2) skrig. Han blev ført ind i en kabine, hvor der var blødt gulv. Han hørte flere af de andre skrig om barmhjertighed. Det stod på i løbet af de første 7-8 dage. Op-hængningen af ham på "papegøjepinden" varede ca. 1 timer.

Denne sagsøger blev pågrebet i moskeen. Han lider af diabetes og er overvægtig.

Han forklarer i overensstemmelse med (2) og (3) for så vidt angår forløbet fra omkring kl. 05:00 og frem til og med ankomsten til fængslet.

Han var den eneste der ikke blev hængt op på "papegøjepinden". I stedet for blev han sat på en stol med en metalgenstand. Han blev sparket og slået med kabler flere gange.

Det hele var mareridtagtigt for ham. Efter 12 dage slap han ud.

[REDACTED]

Denne sagsøger blev pågrebet i moskeen.

Han forklarer i overensstemmelse med (2) og (3) for så vidt angår forløbet fra omkring kl. 05:00 og frem til og med ankomsten til fængslet.

Under opholdet i fængslet blev han bundet til "papegøjepinden" samtidig med at der blev sat elektricitet til pinden. Han modtog kraftige slag og blev slået på højre øje, hvor han har fået en skade. Han blev sparket i øjnene, hvor han i dag har en skade.

Han slap fri af fængslet efter 12 dage.

[REDACTED]

Sagsøger (6) blev trukket ud af sit hus og placeret på fortovet i en rystende kulde, kun iført sit nattøj. Han så tydeligt at der var tale om danske kampvogne med Dannebrog og med sortmalede arabiske bogstaver om at det var danske tanks. På fortovet blev der sat strips omkring hans hænder og han blev blændet. Efter ca. 3 timer blev han sluppet fri uden at blive ført videre.

Sagsøgerne har den 11, 12 og 13. december 2011 været undersøgt af sagkyndige retsmedicinere bestående af statsobducent, prof. dr. med. Jørgen Lange Thomsen, Retsmedicinsk Institut ved Odense Universitetshospital og retspsykiater Mona I. Hamed, Cairo og kliniske psykolog, Sana Hazeah. Arbejdet er foregået i samarbejde med IRCT (International Rehabilitation Council for Torture Victims). De retsmedicinske rapporter vil blive fremlagt som sagens **bilag 1**.

2.2 Sagsøgernes krav er ikke bortfaldet som følge af forældelse eller passivitet.

For det tilfælde, at sagsøgte – mod forventning – skulle besidde den skamløshed at gøre gældende at der forelægger forældelse og/eller passivitet som følge af det passerede tidsrum anføres følgende:

Sagsøgerne har generelt ikke haft noget kendskab til, om og i givet fald hvorledes de kunne fremsætte krav på erstatning over for den danske stat, hverken i Danmark eller Irak, som følge af de overgreb de har været udsat for.

For det første har sagsøgerne ikke været bekendt med, at det var det danske forsvarsministerium, som kunne være skyldner.

De har heller ikke forstand på regler, der omhandler hvor og hvem, man skal "sagsøge", når det drejer sig om militære styrker og politi, som skulle beskytte dem mod vold og forfølgelse, men i stedet udsatte dem for dette.

Sagsøgerne har som følge af forhold, som ikke kan tilregnes dem, været ubekendt med, at de i henhold til dansk og international ret kunne have en fordring mod Forsvarsministeriet i Danmark som følge af de retsstridige krænkelse, de har været udsat for i Irak.

Siden overgrebene mod sagsøgerne fandt sted, har de haft en begrundet og alvorlig frygt for vidtgående repressalier, dersom de forsøgte at klage over det passerede.

Deres position i Irak i forhold til lokale shia-dominerende myndigheder har tillige været så svag og risikabel, at de i den tid, der er gået, har måttet sørge for at beskytte deres familie og dem selv.

Sagsøgerne har således reelt stået uden mulighed for tidligere at anlægge retssag mod sagsøgte.

Som følge af hindringer, som ikke beror på sagsøgernes egne forhold, har de således været ude af stand til at afbryde forældelse før nu, jf. forældelseslovens § 14, stk. 1. Der henvises i den forbindelse til foreliggende danske rets-

praksis, herunder udfaldet af Thule-sagen, hvor den sagsøgte stat gjorde forældelse og passivitet gældende, hvilket blev tabt jf. UFR U.2004.382H

Ex tuto bemærkes, at dersom sagsøgernes krav mod sagsøgte alligevel som udgangspunkt måtte anses for afskåret efter almindelige, danske regler om forældelse og passivitet, da vil en sådan fortolkning være i strid med Danmarks forpligtelse til at stille effektive retsmidler til rådighed for sagsøgerne, hvis rettigheder og friheder efter Den Europæiske Menneskerettighedskonvention er blevet krænket, jf. konventionens art. 13, jf. art. 3.

Sagsøgte og de under denne herunder hørende danske styrker m.v. i Irak har på intet tidspunkt foretaget nogen form for rettighedsmæssig eller lignende rådgivning eller vejledning i forhold til sagsøgerne (eller andre) vedrørende mulighederne for at søge erstatning eller godtgørelse, m.v.

Disse undladelser er i sig selv ensbetydende med, at samme sagsøgte ikke nu under nærværende sag kan påberåbe sig, at der skulle være indtrådt rettighedsfortabelse for de skadelidte sagsøgere.

3. PROCESOPFORDRINGER.

Sagsøgte opfordres (1) til at udtale sig om, hvorvidt sagsøgte anså krigen i Irak for afsluttet forinden d. 25. november 2004. I bekræftende fald bedes som en del af opfordringen oplyst og dokumenteret, hvilket regelsæt sagsøgte under nærværende sag påberåber sig som gældende for danske styrkers tilstedeværelse og forhold til civilbefolkningen i Irak i det for nærværende sag relevante tidsrum.

Sagsøgte opfordres (2) til at tage stilling til følgende:

1. Gjaldt der for så vidt angår sagsøger fra og med dennes pågribelse d. 24. november 2004 og overgivelse til irakiske politistyrker en forpligtelse til at foretage monitorering af hans forhold frem til og med løsladelse?

2. Dersom pkt. 1 besvares bekræftende, ønskes det oplyst og dokumenteret:
- a. Hvorledes denne forpligtelse af sagsøgte påberåbes overholdt, eller
 - b. dersom pkt. a. ikke kan godtgøres, hvorfor monitorering ikke har fundet sted.

4. HOVEDANBRINGENDER.

Til støtte for sagsøgernes påstand gøres gældende:

- at (1) sagsøgerne som højeste ansvarlige myndighed for forsvaret, jf. forsvarslovens § 9, er ansvarlig for evt. retskrænkelser i forhold til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og erstatningsansvarslovens § 26, som danske styrker måtte begå i Irak, eller som danske styrker ved passivitet måtte undlade at forhindre,
- at (2) danske styrker udstationeret i Irak frihedsberøvede sagsøger d. 25. november 2004, bistået af irakisk politi,
- at (3) danske styrker i forbindelse med iværksættelsen af retsstridig frihedsberøvelse af sagsøgerne d. 25. november 2004 ved passivitet undlod at forhindre irakisk politi i at udsætte sagsøgerne for nedværdigende behandling,
- at (4) danske styrker i forbindelse med retsstridige forhør af sagsøgerne udsatte dem for nedværdigende og umenneskelig behandling,
- at (5) danske styrker ved efterfølgende at overlade sagsøgerne i irakisk politis varetægt på trods af, at danske styrker som minimum havde grund til at forvente eller frygte, at sagsøgerne efterfølgende ville blive udsat for nedværdigende og umenneskelig behandling samt tortur, har krænket sagsøgernes rettigheder, jf.

Den Europæiske Menneskerettighedskonventions art. 3 og erstatningsansvarslovens § 26,

- at (6) det er en skærpende omstændighed, der skal komme sagsøgerne til gavn ved såvel vurdering af sagsøgtens ansvar som udmålingen af en tortgodtgørelse, at sagsøgerne efterfølgende blev udsat for nedværdigende og umenneskelig behandling samt tortur af irakisk politi i tidsrummet frem til løsladelsen.
- at (7) sagsøgte ved sin adfærd, herunder i form af passivitet, har begået retsstridige krænkelse overfor sagsøgerne, som berettiger sagsøger til tortgodtgørelse, jf. erstatningsansvarslovens § 26, jf. Den Europæiske Menneskerettighedskonventions art. 3, jf. art. 13.

5. HENVISNINGSBEGÆRING.

Sagens behandling indebærer, at domstolene skal tage stilling til spørgsmål af principiel og vidtrækkende karakter, herunder Danmarks forpligtelser efter international ret. Sagen kan få betydning for mange andre end sagsøgerne, herunder andre personer der blev frihedsberøvet d. 25. november 2004.

Som følge af sagens principielle karakter anmodes retten om at henvise sagen til førsteinstansbehandling i Østre Landsret, jf. retsplejelovens § 226, stk. 1.

De sagsøgte **opfordres (3)** til snarest muligt efter modtagelsen af nærværende stævning at udtale sig til støtte for den af sagsøgerne fremsatte henvisningsbegæring.

Som sagen **bilag 2** fremlægges retsbogen fra Københavns Byret af 25. oktober 2011

6. PROCESSUELLE MEDDELELSER.

Sagsøgte må påregne, at nærværende sagsanlæg for den angivne sagsøger vil blive udvidet med yderligere et antal krav fra også andre yderligere skadelidte irakere, der har været udsat for samme eller lignende umenneskelige og nedværdigende behandling, som danske styrker er ansvarlige for.

I den allerede for Østre Landsret verserende sag, der er anlagt ved domstolene d. 13. september 2011 er sagsøgte v./Kammeradvokaten d. 30. december 2011 tilskrevet således:

Sagen er anlagt d. 13. september 2011.

Jeg bekræfter herved modtagelsen af svarskrift dateret d. 14. december 2011.

Sagen er i landsretten udsat på afgivelse af replik d. 27. januar 2012 og duplik d. 2. marts 2012.

Af hensyn til sagens fremme m.v. ønsker sagsøgeren at afgive replik indenfor den afsatte tidsramme og tillader sig i den forbindelse at anmode sagsøgte om at imødekomme følgende anmodninger, ikke mindst i lyset af det lange tidsrum, hvorunder svarskriftet har måtte afventes:

1. I betragtning af, at der siden d. 19. december 2011 af forsvarschef Knud Bartels og justitsminister Nick Hækkerup har fremsat offentlige udtalelser, herunder i forbindelse med et brev afsendt af forsvarschefen til forsvarsministeren, hvorunder væsentlige regelovertredelser i Irak i 2004 m.v. har været erkendt opfordres sagsøgte til at fremlægge dette brev og til at angive i hvilket omfang dette måtte betyde ændringer i det der er anført i svarskriftet vedrørende regel- og ansvarsforhold. Herved søges det bl.a. undgået, at sagsøgeren i sin replik argumenterer i forhold til standpunkter, som ikke længere gør sig gældende fra det sagsøgte ministeriums side.
2. At frafalde kravet om at sagsøgerens advokat skal fremlægge fuld-
magt. Det fremsendte krav er stridende mod retsplejelovens system vedrørende advokaters stillingsfuldmagt og i øvrigt stridende mod reglerne om god advokatskik og kollegialitet. Når en sådan sag anlæg-

ges besidder sagsøgernes advokat selvsagt de dertil forudsatte fuldmagter og det er derfor ganske uhørt, at sagsøgtes advokat tillader sig at belaste sagen med et sådant krav, ligesom det ville være tilfældet dersom sagsøgeren stiller samme krav overfor sagsøgte. Håndhævelse af reglerne om god advokatskik falder udenfor nærværende sag og landsrettens saglige kompetence og må i givet fald fortsættes hos advokatmyndighederne, men at sagsøgeren finder, at det ville være passende, dersom denne alvorlige sag ikke i det hele skal belastes med den slag anliggender og går ud fra at forsvarsministeren må være af samme opfattelse.

Efter sagens karakter imødeses svar indenfor få dage.

Kopi af nærværende skrivelse er samtidig hermed tilsendt til Østre Landsret 7. afd. til orientering.

Sagsøgerne er ikke momsregistrerede.

Processuelle meddelelser til sagsøgerne bedes tilstedt undertegnede.

Yderligere processtof forbeholdes.

København, den 30. december 2011

Christian Harlang